

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Ciobanu Anna, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Ciobanu Anna xxxxx, născută la
xxxxxxx, originară din r-ul xxxxx,
domiciliată în mun. xxxxx, str. xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 11.09.2019– 25.06.2020;

Instanța de apel: 20.07.2020 – 23.02.2021;

Instanța de recurs: 24.05.2021 – 03.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2020, Ciobanu Anna a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Ciobanu Anna, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, a fost achitată, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a indicat:

„Potrivit rechizitoriului, Ciobanu Anna este învinuită de către organul de urmărire penală în aceea că a săvârșit infracțiunea de denunț calomnios și prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către parte vătămată în procesul penal, în următoarele circumstanțe: la data de 24 aprilie 2019, la ora 10:00, fiind preîntâmpinată în conformitate cu prevederile art. 311 Cod penal, pentru plângerea intenționat falsă, s-a adresat organului de urmărire penală al

Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău, o plângere cu bună știință falsă, precum că, la 23 aprilie 2019, aproximativ la ora 06:20, persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în troleibuzul nr. 13 ce se deplasa pe itinerarul str. Uzinelor spre str. Meșterul Manole, mun. Chișinău, au sustras din geanta pentru date telefonul mobil de model „Meizu m5s”, la prețul de 4 496 lei, în care activa cartela SIM xxxxxxxxxxxx, cauzându-i astfel o daună materială în proporții considerabile. Pe faptele date, la 30 aprilie 2019 a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. 2019480432 în baza art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, care la data de 28 iunie 2019 a fost clasată din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Ciobanu Anna în baza art. 311 alin (1) Cod penal.

Tot ea, Ciobanu Anna, la 24 aprilie 2019, ora 10:15, și ulterior la 25 iunie 2019, ora 15:15, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în biroul nr. 402 și fiind audiată în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2019480432, pornită la 30 aprilie 2019, în baza art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, de către ofițerul de urmărire penală Șeremet Viorica, a declarat cu bună-știință mincinos că la 23 aprilie 2019, aproximativ la ora 06:20 persoane necunoscute, i-au sustras telefonul mobil de model „Meizu m5s”.

Acțiunile cet. Ciobanu Anna au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 312 alin. (1) Cod penal.”

Totodată, pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că cumulul de probe administrate de către partea acuzării nu demonstrează vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, din ce motiv a considerat necesară achitarea lui Ciobanu Anna, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatei Ciobanu Anna, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței din 25.06.2020, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă contravențională în mărime minimă;

- inculpata Ciobanu Anna, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să i se aplice o pedeapsă mai blândă, amendă mai mică.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat

că:

- instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră, amenda penală, fără a lua în considerație că dânsa a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, este la o vârstă înaintată, nu s-a ținut cont că comiterea infracțiunii a fost generată de apărarea proprietății familiei, iar în rezultatul pedepsei cu amendă inculpatei și familiei acesteia i se va cauza o situație financiară negativă, dar și daune morale;

- în cazul dedus judecății era posibil aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, liberarea inculpatei de răspundere penală, și tragerea la răspundere contravențională, cu atât mai mult că inculpata a recunoscut integral vina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, se căiește sincer de cele comise, nu a fost cauzat vre-un prejudiciu, este pensionară, este încadrată în gradul III de invaliditate.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, inculpata Ciobanu Anna a invocat că:

- nu este de acord cu sentința prin care i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, instanța neluând în calcul că este pensionară, este invalidă de gradul III, s-a căit sincer;

- instanța de fond a deraiat de la adoptarea unei hotărâri corecte și pe măsură, a soluționat cauza superficial, aplicând și interpretând normele de drept material practic la maxim, ce a condus indubitabil la pronunțarea unei hotărâri inechitabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021 au fost admise, din alte motive, apelurile inculpatei Ciobanu Anna și a avocatului în numele acesteia, casată parțial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia, Ciobanu Anna a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Ciobanu Anna a fost achitată de sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) din Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Celelalte dispoziții ale sentinței, au fost menținute.

4.1 Instanța de apel a statuat că prima instanță eronat a constatat fapta infracțională ca fiind comisă de către inculpata Ciobanu Anna, astfel fiind emisă sentința de condamnare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, în pofida constatării faptei infracționale ca fiind doar învinuirea înaintată inculpatei, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) Cod penal, fiind emisă sentința de achitare în pofida constatării faptei infracționale ca fiind comisă nemijlocit de către inculpata

Ciobanu Anna.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, la adoptarea sentinței în privința inculpatei Ciobanu Anna, urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

Instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt:

„Ciobanu Anna xxxx se învinuiește de faptul că, la data de 24.04.2019, ora 10:15, și ulterior la data de 25.06.2019, ora 15:15, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în biroul nr. 402 și fiind audiată în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2019480432, pornită la data de 30.04.2019, în baza art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, de către ofițerul de urmărire penală Șeremet Viorica, a declarat cu bună-știință mincinos că la data de 23.04.2019, aproximativ la ora 06:20 persoane necunoscute, i-au sustras telefonul mobil de model „Meizu m5s”.

Astfel, Ciobanu Anna xxxxx este învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul procesului penal”.

Inculpata Ciobanu Anna xxxxxx la data de 24.04.2019, la ora 10:00, fiind preîntâmpinată în conformitate cu prevederile art. 311 CP al RM, pentru plângerea intenționat falsă, s-a adresat organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău, cu o plângere cu bună știință falsă precum că la 23.04.2019, aproximativ la ora 06:20, persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în troleibuzul nr. 13 ce se deplasa pe itinerarul str. Uzinelor spre str. Meșterul Manole, mun. Chișinău, au sustras din geanta pentru date, telefonul mobil de model „Meizu m5s”, la prețul de 4 496 lei, în care activa cartela SIM xxxxxxxx, cauzându-i astfel o daună materială în proporții considerabile. Pe faptele date, la data de 30.04.2019 a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. 2019480432 în baza art. 192 alin.(2) lit. b) Cod penal, care la data de 28.06.2019, a fost clasată din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Prin acțiunile sale Ciobanu Anna xxxxx a comis infracțiunea prevăzută de art. 311 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „denunțarea cu bună știință falsă în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, sau plângerea cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sînt în drept de a porni urmărirea penală”.

În continuare, instanța de apel a constatat vinovăția inculpatei Ciobanu Anna de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, ca fiind dovedită prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile martorului Ciobanu Vitalie

depuse în prima instanță, copia ordonanței de pornire a urmăririi penale din 30.04.2019, copia procesului-verbal de consemnare a plângerii verbale a lui Ciobanu Anna din 24.04.2019, copia contractului de împrumut de la compania „Easy Credit” a lui Ciobanu Victor, copia cererii lui Ciobanu Anna, prin care a solicitat recunoașterea în calitate de parte vătămată și parte civilă, copia procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a lui Ciobanu Anna, copia procesului-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 26.06.2019, copia procesului-verbal de examinare a documentului din 20.03.2019.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile articolelor 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a conchis că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatei Ciobanu Anna de comiterea componentelor de infracțiune prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „denunțarea cu bună știință falsă în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, sau plângerea cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală”.

Instanța de apel a notat că în cazul de față instanța de fond, deși a încadrat corect acțiunile inculpatei, eronat a constatat fapta infracțională de denunț fals, ca fiindu-i incriminată inculpatei, fără a fi constatată ca fiind comisă anume de către aceasta în circumstanțele descrise, ca în final să se pronunțe sentința de condamnare pentru această faptă, or, stabilirea în partea constatatoare a sentinței a faptului că persoana este învinuită de comiterea infracțiunii, denotă clar și fără echivoc necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, și nicidecum de condamnare după cum a realizat instanța de fond.

Rejudecând cauza și reexaminând probatoriul administrat, în raport cu recunoașterea faptelor comise de către inculpata Ciobanu Anna, instanța de apel a ajuns la concluzia de a interveni în sentința instanței de fond în latură penală și la acest capitol, de vreme ce instanța de fond nu a constatat corect fapta infracțională, indicând că, inculpata este învinuită de comiterea infracțiunii, în pofida recunoașterii acesteia vinovată de comiterea infracțiunii, or, vinovăția persoanei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, impune constatarea faptei infracționale ca fiind clar comisă de către Ciobanu Anna.

Instanța de apel a constatat că anume în baza plângerii depuse de către inculpată la data de 30.04.2019, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana, mun. Chișinău, a fost pornită urmărirea penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal, pe faptele expuse inițial de către Ciobanu Anna în plângerea depusă, și ulterior în declarațiile date sub răspundere penală.

Instanța de apel a remarcat că, de la momentul depunerii plângerii, inculpata Ciobanu Anna xxxxxx, a fost preîntâmpinată despre răspunderea penală pe care o poartă în cazul depunerii unei plângeri false, iar conștientizând răspunderea pe care o poartă pentru denunț fals, inculpata Ciobanu Anna totuși a semnat denunțul dat, și a depus declarațiile, care însă nu corespund adevărului, și nu s-au confirmat pe parcursul procesului penal.

Cu privire la fapta infracțională prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal, instanța de apel, descriind elementele constitutive ale infracțiunii, a reținut că lui Ciobanu Anna i se incriminează faptul că, la data de 24.04.2019, ora 10:15, și ulterior la data de 25.06.2019, ora 15:15, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în biroul nr. 402 și fiind audiată în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2019480432, pornită la data de 30.04.2019, în baza art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, de către ofițerul de urmărire penală Șeremet Viorica, a declarat cu bună-știință mincinos că la data de 23.04.2019, aproximativ la ora 06:20 persoane necunoscute, i-au sustras telefonul mobil de model „Meizu m5s”.

Sub aspect de fapt instanța de apel a constatat că acțiunea infracțională nu a fost realizată în modul concluzionat de către procuror, de vreme ce inculpatei Ciobanu Anna i se incriminează denunțul fals făcut organului de urmărire penală, în rezultatul cărui fapt a fost pornită urmărirea penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, iar în cadrul urmăririi penale inculpata a fost recunoscută parte vătămată și audiată în această calitate. În cele din urmă însă denunțul acesteia nu s-a soldat cu tragerea la răspundere penală a careva persoane, în condițiile în care în cadrul urmăririi penale Ciobanu Anna fiind audiată suplimentar în calitate de parte vătămată, a relatat că, fapta infracțională de sustragere a telefonului mobil de modelul „Meizu m5s”, nu a avut loc.

Drept urmare, cauza penală pornită în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, pornită pe faptul pretinsei sustrageri a telefonului mobil de modelul „Meizu m5s”, a fost clasată în legătură cu lipsa faptului infracțiunii de pungășie, iar în atare context, instanța de apel a atestat lipsa elementului constitutiv obligatoriu al infracțiunii de denunț fals, și anume, or, persoana care a făcut denunțarea falsă nu poate să răspundă și pentru declarația mincinoasă, în

legătură cu faptul că aceasta nu poate fi subiect al celei din urmă infracțiuni, deoarece aceasta fiind audiată în calitate de martor, ulterior nu poate avea statutul de martor în propria cauză penală.

În atare context, conform prevederilor art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat de cuviință corect, întemeiat și justificat a da o soluție de achitare în partea învinuirii înaintate pe art. 312 alin. (1) Cod penal, lui Ciobanu Anna, anume din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume de faptul că a fost comisă o infracțiune ușoară, de persoana inculpatei, care a recunoscut integral vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior nu a fost condamnată, este în vârstă de pensionare, are gradul III de invaliditate, circumstanțe care evidențiază concluzia de a aplica în privința lui Ciobanu Anna o pedeapsă pecuniară în limitele prevăzute de normele de sancționare, or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Analizând circumstanțele în care a fost comisă fapta infracțională, urmările prejudiciabile ale acesteia, personalitatea inculpatei, care s-a căit sincer de cele comise, instanța de apel a ajuns la concluzia de a numi acesteia sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal, a-i fixa o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 lei, inculpata în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3¹) Cod penal, fiind în drept să achite jumătate, dacă o achită în termenul de 3 zile lucrătoare din data în care decizia devine executorie.

Referitor la solicitarea avocatului de a aplica prevederile art. 55 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat-o prematură și nejustificată atât sub aspect de fapt, cât și sub aspect de drept, deoarece instanța de judecată va lua în considerație că a fost comisă o infracțiune ușoară din intenție, la fel nu se va omite că infracțiunea a fost comisă prin denunț fals făcut organului de urmărire penală cu efectuarea investigațiilor efectuate ulterior și în atare context nu va putea fi atins scopul legii penale privind corectarea, reeducarea inculpatei și neadmiterea pe viitor a altor încălcări, atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane.

Instanța de judecată a considerat prematură și nejustificată liberarea inculpatei de răspundere penală, cu tragere la răspundere contravențională, menționând că în atare context nu va putea fi atins scopul legii penale privind

corectarea, reeducarea inculpatei, și neadmiterea pe viitor a altor încălcări, atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane.

Referitor la circumstanțele expuse de către inculpată și apărătorul acesteia în cererile de apel, la capitolul recunoașterii vinovăției, vârstei de pensionare și gradului de invaliditate, instanța de apel nu le-a luat în considerație, pentru că aceste împrejurări au influențat alegerea categoriei de pedeapsă, și anume amenda penală, în limita minimă admisibilă prevăzută de art. 64 alin. (3) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Renata Brașoveanu, în numele inculpatei Ciobanu Anna, prin care invocând incidența *pct. 6 și 10* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea parțială a deciziei și a sentinței, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal; rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui Ciobanu Anna să fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă contravențională în mărime minimă.

5.1 În susținerea recursului, avocatul a invocat că:

- s-a aplicat pedeapsă neechitabilă, prea aspră, neținând cont de circumstanțele cauzei și nemotivat nefiind aplicate prevederile art. 55 Cod penal;

- motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivului hotărârii, pentru că colegiul penal a casat o altă sentință din 16.07.2020, deși a admis parțial apelurile declarate împotriva sentinței din 25.06.2020;

- instanța de apel a emis și expus concluzii neclare, incomplete, incerte, fără a se arăta o apreciere argumentelor invocate de apărare, ceea ce constituie o nemotivare a hotărârii;

- soluția instanței de apel nu se bazează pe anumite probe cercetate în cadrul examinării cauzei or, din procesul-verbal al ședinței de judecată nu rezultă cercetarea probelor care să fie apreciate pro sau contra la soluționarea aplicării prevederilor art. 55 Cod penal;

- instanța de apel a admis erori de drept, care pot fi corectate de către instanța de recurs.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul constată că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată de casare a sentinței în latura penală, instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, cercetate, verificate și analizate în decizia pronunțată.

Totodată, Colegiul penal observă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021 a fost dispusă casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2020 în privința lui Ciobanu Anna, pe când hotărârea supusă apelului, asupra căreia instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei s-a referit, este sentința Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani din 25 iunie 2020.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, pentru a constitui caz de casare, eroarea trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

La caz, eroarea privind data sentinței, strecurată în dispozitivul deciziei atacate nu afectează însăși natura actului emis, or, în tot cuprinsul deciziei instanța de apel s-a referit clar la sentința din 25 iunie 2020.

Totodată, urmează a fi menționat că părțile nu au utilizat posibilitatea corectării erorii materiale prin prisma prevederilor art. 249 Cod de procedură penală, potrivit cărora, erorile materiale evidente, din cuprinsul unui act procedural, se corectează de însuși instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

În circumstanțele menționate, Colegiul penal atestă faptul că alegațiile recurentului privind casarea deciziei instanței de apel din motivul admiterii unei erori materiale în dispozitivul deciziei, sunt vădit neîntemeiate, or, la caz au existat, și există, căi pentru înlăturarea acesteia inclusiv și până la declararea recursului ordinar.

Cu referire la alegațiile recurentului privind dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatei de către prima instanță și instanța de apel, Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Pornind de la prevederile legii penale în vigoare, instanța de recurs ordinar menționează, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înlăture acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și

împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, nefiind constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în prima instanță și în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova*, 16 ianuarie 2007, § 20).

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna soluția în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar

declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Ciobanu Anna, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Ciobanu Anna xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 decembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion